TIPARARE SI MĂRIRE

PUBLICAT DE ILFORD LIMITED · ILFORD ■ LONDRA

PRET 2/6

N

ILFORD

MANUAL

A doua editie

ILFORD LIMITED · ILFORD · LONDRA

MSS

„Reflecții” de w. suschitzky

— Spânzurat la Royal?

Expus la Salon'

În fiecare an, trebuie să existe sute de tipărituri care fac să obțină aceste distincții prin lipsa calității tipăririi și prezentarea necorespunzătoare și tocmai pentru a-i ajuta pe aspiranții la aceste onoruri a fost scrisă această broșură. Este scrisă și în beneficiul acelor fotografi care, deși nu ambiționează succesul în lucrările expoziționale, totuși doresc să atingă obiectul majorității lucrărilor fotografice, și anume, realizarea unei imprimări perfecte din punct de vedere tehnic și prezentarea acesteia într-un mod cât mai atractiv. și mod adecvat.

Prin urmare, perfecțiunea tipăririi și modul de realizare a acesteia este obiectul acestei broșuri. În ea îl ducem pe lucrător prin diferitele etape ale procedurii în cameră întunecată, culminând cu prezentarea tipăritului în scopuri expoziționale, decorative sau de înregistrare, după caz.

În general, presupunem că negativele lucrătorilor noștri au fost expuse și dezvoltate corect, deși arătăm cum, prin selectarea atentă a notelor de contrast, negativul „nu atât de bun” poate fi încă făcut să ofere o imprimare perfectă.

În cele din urmă, dacă apar dificultăți, nu le lăsați să vă oprească progresul. Trimiteți detalii și exemple acolo unde este posibil la Ilford Limited, ale cărei cunoștințe și experiență vă stau mereu la dispoziție.

Caracteristicile emulsiei

Înainte de a trece la lucrul practic, este recomandabil să ai cunoștințe de lucru asupra materialelor pe care urmează să le folosești

și să înțelegi caracteristicile acestora, pentru ca selecția finală a lucrării să fie adecvată negativului și subiectului.

Există patru tipuri de hârtie de dezvoltare Ilford de uz general. Bromură, Plastika, Multigrade (o hârtie cu contrast variabil) și Contact, la un moment dat cunoscută ca hârtie „Gaslight”. Primele trei sunt realizate cu o viteză potrivită pentru mărire, iar al patrulea este conceput special pentru imprimarea prin contact și realizat atât de lent încât poate fi manipulat în siguranță într-o lumină artificială slabă.

Practic, emulsiile de hârtie sunt similare cu emulsiile negative, dar există diferențe importante în special în ceea ce privește sensibilitatea la culoare, viteza și dimensiunea granulației. Aceste diferențe și motivele lor sunt discutate pe scurt sub titlurile lor respective.

SENSIBILITATE LA CULOARE

Sensibilitatea la culoare, în sensul în care se aplică materialelor negative, este inutilă în hârtiile de tipărire care sunt folosite pur și simplu pentru a reproduce lumina și umbra unui negativ monocrom. Prin urmare, ele sunt sensibile numai la porțiunile ultraviolete, violete și albastre ale spectrului și permit astfel o manipulare în siguranță în lumina puternică a luminilor portocalii de siguranță. Plastika și Multigrade, deși oarecum mai lentă ca viteză decât hârtiile bromură, au un grad puțin mai mare de sensibilitate la culoare și din acest motiv trebuie manipulate în lumina dată de un Ilford S Safelight, No. 902 (maro deschis) (safelight standard Ilford pentru hârtie bromură) cu un bec pcarl de 15 wați. Anumite alte lumini de siguranță recomandate pentru hârtiile bromură nu sunt sigure cu Plastika sau Multigrade.

Cu hârtii de contact, VS2 Safelight, N0. 910 (portocaliu) poate fi folosit sau hârtia poate fi lucrată în lumină artificială slabă, cu condiția ca nicio lumină directă să nu cadă pe hârtie.

VITEZĂ

Viteza hârtiei fotografice este neapărat mai mică decât cea a materialelor negative, pentru ca expunerile să poată fi cronometrate cu precizie.

Prea í'ast o lucrare ar rezista în expunerile devenind atât de scurte încât sincronizarea precisă ar fi imposibilă. Expunerile relative aproximative cerute de hârtiile Ilford Bromură, Plastika și Contact sunt: Bromură, ï ; Plastica, 2; Contact, 50.

Multigrade este mai lent decât Bromura, deși viteza depinde de culoarea luminii de imprimare (vezi pagina 28).

CEREALE

Deși granulația emulsiilor de hârtie este atât de fină încât nu se pune vreodată problema de granulație vizibilă, aceasta are o influență determinantă asupra calității imprimării, deoarece dimensiunea granulației controlează într-o mare măsură culoarea imaginii. Deoarece granulele de argint care formează imaginea cresc pe măsură ce se dezvoltă, este esențial, pentru a obține culoarea corectă a imaginii, ca timpul de dezvoltare acordat oricărei hârtie anume să nu fie mai mic decât minimul recomandat. De asemenea, compoziția soluției de dezvoltare ar trebui să fie conform formulei recomandate.

GRADAŢIE

Cu o emulsie negativă aproape orice contrast dorit poate fi obținut, oferind o dezvoltare mai lungă sau mai scurtă. Cu hârtiile se poate obține un control redus al contrastului în acest fel. Un grad minim de dezvoltare este necesar pentru a obține o culoare bună a imaginii și un negru maxim, iar dincolo de acest punct o dezvoltare crescută produce o mică creștere a contrastului. Hârtiile Bromur, Plastika și Contact sunt astfel realizate în mai multe gradații, iar Multigrade își modifică contrastul în funcție de culoarea luminii utilizate pentru imprimare, făcând astfel posibilă potrivirea contrastului negativ și astfel să se pregătească printuri satisfăcătoare dintr-o varietate foarte mare de negative.

Tipuri de documente de dezvoltare

hârtie de contact. Denumirea „Gaslight” a fost folosită anterior pentru acest tip de hârtie pentru a desemna un material de o asemenea sensibilitate încât iluminarea unei camere de zi obișnuite ar putea fi folosită pentru expunere și că dezvoltarea ar putea fi efectuată în siguranță în aceeași cameră la un nivel rezonabil. distanta fata de lumina. Numele „Gaslight” a fost acum înlocuit cu „Contact” pentru a indica faptul că hârtia are o viteză potrivită pentru imprimarea prin contact. Hârtia de contact Ilford este furnizată cu un lucios

suprafață, în gradațiile enumerate la pagina 9. Are o culoare plăcută a imaginii albastru-negru.

Hârtia de contact este adesea denumită hârtie clorură, deoarece principalul cuvânt de argint în ea este clorură de argint, deși alte săruri de argint pot fi prezente în cantități mici. Într-un mod similar, principalul argint din hârtia bromură este bromura de argint, dar clorura și iodura de argint pot fi prezente și în cantități limitate.

Hârtia bromură este cel mai rapid tip de hârtie de dezvoltare, cu o viteză de aproximativ cincizeci de ori mai mare decât cea a hârtiei Contact, ceea ce o face cea mai potrivită hârtie pentru mărire și pentru producerea rapidă de printuri prin contact. Trebuie să fie manipulat și procesat de o lumină maro, iar acest lucru necesită asigurarea unei încăperi din care să poată fi exclusă toată lumina naturală - iluminarea fiind asigurată de o lampă pentru cameră întunecată proiectată corespunzător, utilizată împreună cu un Ilford S Safelight, N0. 902 (maro deschis).

Hârtiile cu bromură oferă imprimeuri de o culoare neagră fină prin dezvoltare directă și ar trebui să fie întotdeauna dezvoltate timp de cel puțin 11 până la 2 minute la 68°F. (2o°C). Hârtiile Ilford Bromură sunt realizate pe baze de greutate simplă și dublă și în gradații și suprafețe pentru a satisface orice cerințe și gust.

PL asti κ a este o hârtie de dezvoltare de culoare neagră caldă cu o viteză de aproximativ jumătate față de cea a hârtiei Bromur. Caracteristica principală a Plastika este scala sa extraordinar de lungă de gradație din care își derivă capacitatea de a reproduce cu acuratețe fiecare ton în negativ. Printurile pe Plastika au o adâncime și o bogăție de culoare care le fac deosebit de distinctive.

Plastika este manipulată exact în același mod ca și hârtia Bromură și este esențial ca aceeași lumină sigură, adică Ilford S, N0. 902 (maro deschis), fi folosit.

Cu expunerea corectă, imaginea va începe să apară în 15 până la 25 de secunde, cu detaliile complete în 35 până la 45 de secunde, după care porțiunile mai întunecate și umbrele se acumulează treptat, cu o dezvoltare continuă, oferind calitate maximă în 1 j până la 2 minute. la o temperatură de 68°F. (20°C).

Plastika este realizată pe o varietate de suprafețe minunate și în trei gradații, moale, normală și tare.

Hârtia MULTiGRADE oferă mijloacele de a mări toate tipurile de negative, dure sau moi, subțiri sau dense, dintr-o cutie de hârtie. Când cumpărați Multigrade, alegeți suprafața fără să vă faceți griji cu privire la gradul de contrast; hârtia în sine conține cheia problemei contrastului. Explicația este că Multigrade Paper își schimbă

Phntograph hy f/lt. i. matheson

contrast în funcție de culoarea luminii utilizate pentru imprimare - cu cât lumina este mai galbenă, cu atât imprimarea este mai tare. Astfel, o singură cutie de hârtie multigrad cu o gamă de trei filtre galbene de adâncime crescândă, oferă echivalentul a patru grade de contrast bine distanțate.

Multigrade, care oferă imprimeuri de un ton plăcut neutru-negru, este tratat într-un mod similar cu hârtia Bromură. detalii complete despre iluminarea camerei întunecate, procesare etc., vor fi găsite la pagina 25.

Multigrade este furnizat pe două suprafețe, Glossy și Velvet Stipple. Glossy este furnizat în greutate simplă și greutate dublă, Velvet Stipple doar în greutate dublă.

Suprafețe și gradații

Funcția unei hârtie fotografică nu este doar de a reproduce gradațiile de ton ale unui negativ, ci și de a exprima caracterul subiectului. Hârtiile Ilford sunt fabricate pe o mare varietate de suprafețe

distinctive, astfel încât fotograful să o poată selecta pe cea care va produce cel mai adecvat efectul dorit. Următoarea este o listă a suprafețelor și gradațiilor, iar exemplarele imprimate pe suprafețele variantelor sunt incluse în buzunarul din spatele acestei broșuri.

HÂRTIE BROMURĂ ILFORD

Note de contrast

la suprafață2   Normal34 HardExtra greu
lucios . . SWB2. iPB3. iP B4. ıP
DWB2. iKB3.1K B4. ıK
Semimat   DWB2.24KB3.24.K B4.24K
Sticla de catifea. . SWB2.26PB3.26P B4.26P
DWB2.26KB3.26K B4.26K
Rotigli Lustru . .   DWB2.33KB3.33K

8

Note de contrast

suprafațăΛ /ï2 Normal3 Tare
Alb Lucios ..   swA. iA.2A-3
DWA.iKA.2KA.3K
Sticla albă. .   DWE.iKE.2KE.3K
Granulat semi-mat   DWF.iKF.2KF.3K
raion alb. .   DWG.iKG.2KG.3K
Cremă semi-mat   DWT.iKT.2KT.3K

HÂRTIE MULTIGRĂ ILFORD

lucios . . Greutate simplă (MG. iP) și greutate dublă (MG.iK)

Sticla de catifea. . . .. Greutate dublă (MG.26K)

HÂRTIE DE CONTACT ILFORD

Note de contrast
Suprafata 123 Greutate SoftNormalHard
lucios . . SW C1.1P C2.1P C3.1P

Disponibilitatea lucrărilor poate fi modificată.

9

IO

Contact Printing with Ilford Papers

Imprimarea la contact este procesul de realizare a unor printuri pozitive de aceeași dimensiune ca și negativul, hârtia sensibilizată fiind ținută în contact cu negativul într-un cadru de imprimare în timpul expunerii. Imprimarea prin contact este o operațiune simplă care necesită un echipament minim, dar este esențial să aveți o înțelegere aprofundată a procesului înainte de a trece la imprimarea prin proiecție, sau ceea ce se numește mai frecvent mărire. Principiile

fundamentale sunt aceleași pentru ambele, astfel încât cunoașterea unui proces va fi utilă atunci când aveți de-a face cu celălalt.

Echipamentul esențial pentru imprimarea prin contact constă dintr-un cadru de imprimare, trei vase și o lumină de siguranță. Echipamentele neesențiale, dar extrem de utile sunt o măsură gradată, un termometru și ceasul secundelor.

rama de imprimare. Ramele din lemn sau metal, așa cum sunt ilustrate, sunt disponibile în toate dimensiunile negative uzuale. Sunt realizate în două piese, partea din față formând un cadru pentru negativ, iar spatele articulat și prevăzut cu un dispozitiv de fixare care îl fixează în poziție și asigură contactul perfect al hârtiei cu negativul.

Ilustrația arată cum rama este încărcată cu partea de emulsie a filmului în contact cu partea de emulsie a hârtiei.

bucate. Pentru revelator, fixator și apă de clătire. Mărimea va depinde de dimensiunile imprimării și de numărul care trebuie manipulat la un moment dat. Folosiți întotdeauna vase suficient de mari pentru a evita supraaglomerarea și păstrați-le pentru aceleași soluții. Supraaglomerarea și contaminarea sunt cauze frecvente de pete, care vor fi evitate respectând sfatul de mai sus.

lumini de siguranţă. Pentru hârtie de contact Ilford VS2, N0. 910 (portocaliu). Hârtia de contact poate fi manipulată în lumină artificială dacă se iau măsuri de precauție rezonabile pentru a preveni aburirea, dar este mai sigur să utilizați o lumină de siguranță VS2 (cu o lampă de 40 de wați), care dă o lumină portocalie strălucitoare, la încărcarea cadrului de imprimare și în timpul dezvoltării. si fixare.

În absența unei lumini sigure, încărcarea cadrului de imprimare și dezvoltarea trebuie efectuate la o distanță de nu mai puțin de 6 metri de lumina camerei și, de preferință, în umbra corpului sau în spatele unui ecran.

Pentru hârtii Bromur și Plastika, Ilford S, N0. 902 (maro deschis). Această lumină sigură, cu o lampă cu filament metalic de 15 wați. va oferi cantitatea maximă de lumină sigură.

Cadru de imprimare care arată negativul și hârtia în poziție.

măsură GRADUATĂ. Nu esențial, dar un accesoriu extrem de util pentru măsurarea precisă a soluțiilor.

Termometru. Pentru o funcționare constantă, soluțiile trebuie păstrate la aceeași temperatură, care poate fi verificată prin utilizarea unui termometru.

ceasul de secunde. Deosebit de util atunci când un număr de printuri urmează să fie realizate din același negativ, garantând astfel expunerea și dezvoltarea consecventă.

ADAPTARE HÂRTIA LA NEGATIV

Poate cel mai important factor care afectează calitatea imprimării este alegerea calității corecte de hârtie pentru a se potrivi cu negativul specific. Deși aceasta este în mare măsură o chestiune de experiență, următoarele note și un studiu al ilustrațiilor de la paginile 26 și 27 ar trebui să permită lucrătorului să judece rapid calitatea negativelor sale și să aleagă nota în consecință.

Contrastul unui negativ este controlat în principal de momentul dezvoltării, dar cu imprimeuri în care depozitul de argint este ceva ce trebuie privit și nu prin, carcasa este diferită. Contrastul unei imprimări de la un negativ dat, cu condiția ca expunerea să fie corectă, este determinat de caracterul hârtiei de imprimare. Este în scopul obținerii

tipărituri satisfăcătoare din negative cu diferite grade de contrast pe care Ilford Contact, Bromură și Hârtiile Plastika sunt realizate în gradațiile enumerate la paginile 8 și 9.

DETERMINAȚI TIMPUL DE EXPUNERE

Timpul de expunere depinde de patru factori și anume:

ï. Puterea luminii de imprimare.

2. Distanța dintre lumină și rama de imprimare.

3. Densitatea sau „întunericul” negativului.

4. Tipul și contrastul hârtiei.

Primele două pot și trebuie menținute constante. Cel de-al treilea factor necessitâtes individualei de judecată de calitate negativă. Ilustrațiile diverselor tipuri de negative de la paginile 26 și 27 și detaliile însoțitoare vor fi de mare ajutor la potrivirea hârtiei și a negativului.

Numărul patru poate fi rezolvat cu ușurință atunci când se cunoaște relația de viteză a celor trei tipuri de hârtie utilizate în general. Hârtia Ilford Bromură este de aproximativ două ori mai rapidă decât gradul corespunzător de Plastika și de 50 de ori mai rapid decât gradul corespunzător al hârtiei Contact.

Acum trebuie să găsim timpul de expunere pentru bromură și pentru un negativ normal pe hârtie normală, aceasta poate fi luată aproximativ 4 secunde la 48 inchi de la o lampă de 25 de wați. Plastika, atunci, va necesita 8 secunde, iar hârtia de contact 200 de secunde sau puțin peste з| minute, dar pentru a compensa încetineala relativă a hârtiei de contact este o lumină mai puternică

Realizarea unei benzi de testare pentru a determina expunerea corectă. Un exemplu apare la pagina 22.

HÂRTIE DE CONTACT

6 secunde la 12 inchi de la lampa de 40 de wați.

HÂRTIE BROMURĂ

4 secunde la 48 inchi de la lampa de 25 de wați.

HÂRTIE PLASTIKA

8 secunde la 48 inchi de la lampa de 25 de wați.

14

recomandat cu distanța dintre negativ și lumina expunătoare redusă de la 48 la 12 inci.

Un ghid aproximativ de expunere pentru cele trei tipuri de hârtie este prezentat și prezentat schematic la pagina 14.

Trebuie remarcat faptul că notele Hard necesită puțin mai multă expunere decât în mod normal, iar cele Soft puțin mai puțin.

Când aveți îndoieli, este un plan excelent să faceți o bandă de testare prin expunerea în pași progresivi a unei foi de hârtie, să zicem, timp de 2, 4, 8 și 16 secunde. Dezvoltați-vă pe deplin și, în funcție de densitatea pașilor, timpul de expunere poate fi măsurat destul de precis. (Vezi ilustrațiile de la subsolul paginilor 13 și 22.)

DEZVOLTARE

hârtie de contact. Dezvoltatori recomandați PFP și PQ Universal. (Vezi pagina 50.)

Utilizați o cantitate mare de developer, în care glisați imprimarea, cu fața în sus. Păstrați imprimarea în mișcare, răsturnând-o complet sau balansând vasul continuu. Dezvoltarea ar trebui să fie completă în 45-60 de secunde la 68 F. (20 °C), dar latitudinea hârtiei este astfel încât timpul de dezvoltare poate fi variat pentru a compensa sub- sau supraexpunere, desigur, în limite rezonabile. dacă se vor obţine rezultate de cea mai bună calitate.

hârtie bromură. Dezvoltatori recomandați PFP și PQ Universal. (Vezi pagina 50.)

Scufundați hârtia și continuați să vă mișcați așa cum este descris mai sus pentru hârtia de contact. Dacă expunerea a fost corectă, imaginea va începe să apară în 20 până la 30 de secunde, crescând treptat în putere până când se atinge calitatea maximă în d până la 2 minute la 68°F. (20°C). Când dezvoltarea este completă, imprimarea ar trebui să apară puțin mai întunecată la lumina camerei întunecate decât este necesar să fie când este terminată. Calitatea imprimării depinde de expunerea corectă și de dezvoltarea la timpul corect într-un dezvoltator adecvat.

hârtie din plastic. Dezvoltatori recomandați PFP și PQ Universal. (Vezi pagina 50.)

Plastika este dezvoltată exact în același mod ca Hârtia Bromură, iar dacă expunerea a fost corectă imaginea va apărea în aproximativ 15-20 de secunde. Detaliile complete apar în 35-45 de secunde, după care porțiunile mai întunecate se acumulează treptat până când calitatea maximă este atinsă în 1J -2 minute cu o temperatură a dezvoltatorului de 68°F. (2O°C.)

CLĂTIRE ÎNAINTE DE FIXARE

Imediat dezvoltarea este completă, imprimările sunt transferate într-un vas cu apă curată și clătite timp de câteva secunde înainte de a le pune în

«5

solutie de fixare. Imprimeurile nefixate nu trebuie expuse necorespunzător la aer, altfel va rezulta inevitabil pătarea.

fixare. Fixatori recomandati IF-2 si Hypam. (Vezi pagina 50.)

Folosiți o baie proaspătă pentru fiecare ocazie și mențineți imprimeurile în mișcare în primele etape de fixare. Imprimele nu trebuie lăsate să se lipească între ele și nici să plutească cu fața în sus pe partea de sus a soluției. Trebuie reținut că durata de viață a imprimării depinde de fixarea și spălarea temeinică, așa că este esențial ca aceste operațiuni să fie efectuate cu atenție.

SPĂLARE IMPRIMURI

Puneți imprimeurile unul câte unul într-un vas mare cu apă curată, lăsându-le să se înmoaie timp de cinci minute. Scoateți-le, singure, într-un al doilea vas de apă și repetați procesul de șase până la opt ori. Amprentele nu trebuie lăsate să se îngrămădească sau să se lipească între ele dacă se dorește îndepărtarea oricărei urme de fixator și se asigură permanența și lipsa decolorării. Spălarea în apă curentă timp de o jumătate de oră este la fel de satisfăcătoare, dar și aici sunt necesare precauții pentru a preveni lipirea amprentelor.

Afișarea aranjamentului vaselor de dezvoltare, clătire și fixare.

16

Metodă de îndepărtare a cururii din imprimeuri cu o margine dreaptă.

PRINTURI DE USCARE

Când ați fost bine întins, așezați amprentele cu fața în sus pe o bucată de sticlă groasă, îndepărtați toată apa și frecați suprafața cu o bucată de in moale sau piele de capră. O clătire finală cu apă care conține Ilford W'etting Agent (partea în 500) va duce la uscare mai rapidă și fără urme de rupere. Apoi agățați pe un fir pentru a se usuca, de preferință acolo unde petele de praf nu se pot așeza pe ele. În cazul în care o linie nu este la îndemână, așezați imprimeurile cu

fața în sus pe blotters. Imprimeurile se pot usca puțin la uscare, dar pot fi îndreptate pur și simplu prin trasarea unei margini drepte peste ele - spatele, desigur, pentru a evita deteriorarea suprafeței.

IMPRIMURI GLAZARE

Suprafețele lucioase ale tuturor hârtiei Ilford sunt suficient de lucioase pentru majoritatea scopurilor, dar un luciu mai mare poate fi obținut prin utilizarea Ilford Amateur Glazer încălzită electric. La această mașină un element de încălzire usucă imprimeurile rapid, cu un luciu foarte mare.

Foaia de geam cromat este curățată temeinic și puțină soluție de glazură frecată pe toată suprafața. Amprentele umede sunt apoi așezate pe foaie și raclete, de preferință sub o cârpă impermeabilă. Foaia de glazură este apoi așezată pe mașină și, în scurt timp, amprentele uscate glazurate pot fi dezlipite.

J7

Glazerul Ilford Amateur cu folie de sticlă în poziție.

REVĂTIREA TIPRIEI

O imprimare pete este inestetică și niciun fotograf demn de acest nume nu ar trebui să se mulțumească cu o imprimare care este degradată în acest fel. Petele sau marcajele de pe o imprimare pot avea originea în praful de pe negativ sau pot apărea în timpul procesării. Din nou, acestea se pot datora prafului chimic care se depune pe hârtia neexpusă. Oricare ar fi cauza, acestea ar trebui evitate sau, în caz contrar, eliminate prin „depistare”. (Consultați Pregătirea negativului pentru imprimare și terminarea măririi, paginile 20 și 23·)

Ca măsură preventivă, ștergeți negativul înainte de imprimare cu o perie moale sau o cârpă și păstrați toate aparatele perfect curate. Folosiți vasele de dezvoltare, fixare și spălare întotdeauna în același scop și soluții de machiaj departe de camera în care urmează să fie imprimată.

Mărire cu Ilford Papers

Singura diferență între mărire și imprimare prin contact este metoda de expunere. După cum am văzut în capitolul anterior, imprimarea prin contact necesită ca hârtia sensibilizată să fie în contact cu negativul, în timp ce la mărire hârtia este plasată la o distanță de negativul în spatele căruia se află lumina expunătoare și în față lentila care proiectează . imaginea pe hârtie.

MĂRIRE

Măritoarele sunt de două tipuri orizontale și verticale. Primul proiectează imaginea orizontal pe un șevalet care ține hârtia sensibilizată, iar al doilea proiectează imaginea în jos pe un pat fiat pe care este așezată hârtia.

Nu se propune să se discute meritele tipurilor de amplificatoare sau ale sistemelor lor optice și luminoase, deoarece aceste aspecte sunt tratate în mod adecvat în Manualul de fotografie Ilford, la care cititorul este invitat să se refere.

PORTATOR NEGATIV

Măritoarele moderne sunt echipate cu suporturi pentru a păstra negative de dimensiuni variate și trebuie avut grijă atunci când utilizați un negativ mai mic decât suportul pentru a folosi o mască pentru a exclude lumina străină. Nerespectarea acestui lucru poate duce la o aplatizare generală a calității imprimării. Când negativele de film sunt „sandwich” între două bucăți de sticlă, este esențial ca acestea să fie curățate cu atenție înainte de expunere.

MASCA DE MĂRIRE

Este necesar să aveți câteva mijloace de a ține fiat de hârtie pe planșa de mărire. Cea mai ușoară și cea mai bună metodă este să utilizați suportul de hârtie pentru mărire ajustabil Ilford ilustrat la pagina 20. Aceasta ia toate dimensiunile de hârtie de până la 8 X 10 inci și oferă un chenar alb în jurul imprimării.

MUNCA PREGATITOARE

Înainte de a efectua mărirea, negativul ar trebui să fie reperat cu atenție pentru a elimina toate petele și marcajele transparente, ca mici defecte.

Suportul de hârtie pentru mărire ajustabil Ilford.

care poate trece aproape neobservată într-o imprimare de contact va desfigura probabil o mărire și va necesita un lucru ulterioară considerabil la rezultatul final.

De asemenea, verificați că lentilele și condensatorul sunt libere de praf, ștergând cu o perie din păr de cămilă, piele de capră sau o cârpă moale de in.

PREPARINO NEGATIVUL PENTRU TIPARARE

Utilizarea materialelor pancromatice a redus considerabil necesitatea retușării, dar există ocazii când lucrul manual pe negativ va îmbunătăți considerabil calitatea imprimării acestuia.

Nu se propune aici să tratăm în mod exhaustiv subiectul, ci doar să arătăm cum pot fi tratate petele și alte imperfecțiuni de pe negativ pentru a economisi multă muncă într-o etapă ulterioară. Există un întreg capitol despre retușarea negativului în Manualul de fotografie Ilford, la care cititorilor care au nevoie de informații suplimentare li se recomandă să se adreseze.

Pentru o muncă cu adevărat satisfăcătoare este necesar un birou de retușare. O lampă Ilford Junior sau Nr. 8 pentru cameră întunecată, utilizată cu un panou difuzor din sticlă opal, așa cum este ilustrat alăturat, reprezintă un birou ideal pentru retușuri.

OBSERVAREA. Petele clare pot fi umplute cu vopsea neagră de acuarelă, aplicate cu o pensulă de sable nr. o sau nr. ï. Peria este mai întâi umezită

20

şi se învârte în pani până se obţine un vârf foarte fin. Negativul este apoi atins cu vârful pensulei în locul dorit, pensula fiind ținută aproape în unghi drept față de suprafață. Petele mici pot fi umplute cu o singură aplicare, dar petele mai mari vor necesita mai multe atingeri, fiecare fiind lăsată să se usuce înainte de a adăuga următoarea.

zgârieturi. Liniile transparente sucii ca zgârieturi pot fi completate cu un pendi fin ascuțit „B” sau ́HB, apăsând ușor până se potrivește densitatea înconjurătoare. Se pot obține cabluri pendii libere pentru a fi utilizate într-un suport, care ar trebui ascuțite până la punctul cel mai fin pe hârtie de șmirghel sau de sticlă.

Deoarece suprafața netedă a negativului poate fi repellerli până la pendi, se aplică un strat de mediu de retuș pe partea pieselor de retușat, cu ajutorul unei bucăți de piele de capră. Ar trebui să aveți grijă să subțiați mediul în jurul marginilor, care altfel ar putea interfera cu densitatea negativului și ar putea duce la negrumiți la imprimare. Dacă mediul de retuș nu este disponibil, terebentina este un înlocuitor eficient. Trebuie aplicat doar un frotiu pe o batista de matase pe partea de retusat.

Folosind o lampă Ilford Junior Darhoom ca birou de retușare negativă.

в la c: к pete. Petele negre necesită utilizarea unui cuțit de retuș cu vârf ascuțit și, cu excepția cazului în care lucrătorul este foarte experimentat, se recomandă ca acestea să fie tratate prin spotarea semnelor albe rezultate pe imprimeu, folosind tehnica dată la pagina 33.

EXPUNERE

Expunerea la mărire depinde de doi factori de bază, viteza hârtiei și intensitatea iluminării la suprafața hârtiei. Acest lattei este guvernat de densitatea negativului, de puterea și tipul de iluminant, de gradul de mărire și de deschiderea lentilei, toate, cu excepția densității negative, fiind controlate după cum este necesar.

O mare parte de inconveniente pot fi salvate prin sortarea negativelor în trei clase în funcție de contraste, folosind graficul de la paginile 26 și 27 pentru o clasificare ușoară. Această procedură face ordine în camera întunecată.

După ce a introdus negativul în suport, cu partea de emulsie către lentilă, expunerea poate fi constatată prin realizarea unei benzi de expunere de probă prin următoarea metodă.

O foaie de hârtie care urmează să fie utilizată este tăiată în benzi și o bandă este așezată peste imagine pe rama de mascare sau suportul pentru hârtie. Plasați banda pentru a include părți tipice ale imaginii, inclusiv lumini și umbre.

.1 bandă de testare tipică pentru eliminarea expunerii corecte. Fotografie de af kersting, aibp. frps.

După cum se arată în ilustrație, fâșia de hârtie este expusă în pași regulați; de exemplu, 2, 4, 8 și 16 secunde. Expuneți întreaga bandă timp de 2 secunde; stinge lumina și acoperă un sfert din hârtie cu o bucată de carton opac. Expuneți cele trei sferturi descoperite pentru încă 2 secunde și stingeți din nou lumina. Acum mutați cardul pentru a acoperi o jumătate din hârtie și expuneți jumătatea neacoperită pentru încă 4 secunde. În cele din urmă, mutați cardul pentru a acoperi trei sferturi din bandă și expuneți ultimul sfert pentru încă 8 secunde. Banda a primit acum patru expuneri diferite, și anume, 2, 4, 8 și 16 secunde.

Banda este apoi dezvoltată în revelatorul recomandat pentru timpul recomandat, iar după o comparație vizuală a celor patru rezultate în lumină albă, expunerea corectă poate fi evaluată cu ușurință.

DEZVOLTARE, FIXARE ȘI SPĂLARE

Aceste procese se desfășoară exact în același mod ca și pentru imprimarea prin contact, folosind vase suficient de mari pentru a găzdui hârtia. Pentru mariri mari care sunt necesare doar ocazional, vasele trebuie sa fie doar cu cativa centimetri mai lungi decat dimensiunea ingusta a hartiei, iar operatiunile efectuate prin metoda "see-saw". Daca baia este folosita pentru spalarea marilor mari, si este ideala pentru acest scop, nu o puneti prea mult cu apa. Montați gunoiul de baie cu o țeavă de chiuvetă obișnuită de laborator, cu capăt deschis, în care au fost găurite de 1,5 cm de jur împrejur la aproximativ 3 inchi de jos. Acest lucru va asigura un nivel rezonabil de apă și va evita pericolul de a răni baza de hârtie atunci când scoateți mărimile din apă. Creșterile mari, cu o singură greutate, sunt susceptibile la „cutări de apă” dacă sunt luate în baie cu un volum mare de apă deasupra. Având doar o cantitate suficientă de apă în baie și îndepărtarea amprentelor astfel încât apa să se reverse de pe ele va evita acest pericol.

23

24

Епкiгiдiп“ cu Multigrade

După cum sa explicat deja, Multigrade este o hârtie de mărire cu contrast variabil, al cărei contrast este ajustat utilizând filtrul multigrad galben corespunzător. Aceste filtre sunt ambalate în seturi de trei, realizate din folie de gelatină lăcuită montată în suporturi

de carton convenabile și ambalate într-o cutie de carton. Acestea ar trebui să fie comandate ca Filtre Ilford pentru hârtie multigrad (montate pe carton). Cel mai pal galben filtru este etichetat Contrast scăzut, următorul Contrast mediu și cel mai profund Contrast ridicat. În timpul utilizării, filtrul este ținut în fasciculul de lumină de la măritor, aproape de lentilă.

Filtrele multigrade sunt de înaltă calitate optică și prin ele se pot face expuneri succesive fără riscul de a deplasa imaginea.

ILUMINARE ÎN CAMERA ÎNTUNECĂ

Camera întunecată trebuie să fie iluminată cu grijă. Utilizați Ilford S Safelight, Nr. 902 (maro deschis) pentru lampa pentru camera întunecată și filtrul Ilford N0. 205 (roșu) pentru capacul de mărire. Evitați lumina împrăștiată de la aparat de mărire și de la orice altă sursă, cum ar fi o mască negativă care se potrivește incomplet.

[continuare la pagina 28}

cu arta pentru comparare a contrastului negativ. Comparați contrastul propriilor negative cu reproducerile din al doilea rând ținând negativul în așa fel încât să fie văzut de lumina reflectată din pătratele goale. Oricare

Greu

XORMAL

contrastul cu care se potrivește cel mai bine se va imprima cel mai bine pe calitatea hârtiei Ilford Contact, Bromură sau Plastika prezentată sub ilustrația corespunzătoare din rândul de jos. Consultați pagina 12, „Potrivirea hârtiei la negativ”.

Moale

ÎNCERCĂ HÂRTIA PENTRU PRIMA DĂRĂ

Selectați un negativ cu contrast mediu și plasați-l în suportul aparatului de mărire. Prin metoda obișnuită a benzii de testare și cu filtrul de contrast mediu menținut în fasciculul de lumină, găsiți expunerea necesară pentru a oferi aproximativ densitatea corectă în tonurile medii ale imprimării atunci când este dezvoltat în PFP sau PQ Universal, timp de 2 minute la 68°F. (20°C). Acum faceți o expunere pentru timpul deja determinat pe fiecare dintre cele patru coli de hârtie, folosind pentru prima fără filtru și pentru celelalte pe rând fiecare dintre cele trei filtre. Dezvoltați toate imprimeurile pentru același timp. Rezultatele vor fi oarecum după cum urmează:

Filtru

Nici unul

Contrast scăzut

Contrast mediu Contrast ridicat

Apariția tiparului

Fiat foarte fiat și oarecum prea greu

Satisfăcător ca contrast și densitate Dur și oarecum prea ușor

În cazul în care evaluarea negativului a fost greșită, imprimarea cea mai satisfăcătoare va fi cu unul dintre celelalte filtre, Contrast scăzut sau ridicat.

TEHNICA DE TIPARARE NORMALA

Experimentul tocmai descris servește pentru a demonstra modul în care se comportă Hârtia Multigrad. În mod obișnuit, va trebui expusă o singură coală de hârtie, folosind filtrul considerat adecvat negativului în cauză. Dacă rezultatul nu este destul de satisfăcător la prima încercare, se va face o schimbare adecvată a filtrului pentru imprimarea corectată și, în același timp, se va include în orice ajustare a expunerii absorbția crescută sau scăzută a luminii a noului filtru. găsită necesară. În comparație cu filtrul cu contrast mediu, expunerile pentru celelalte filtre sunt prezentate în tabelul următor:

Timp de expunere

Filtru

Nici unul

Contrast scăzut Contrast mediu Contrast ridicat

Aceste cifre se aplică mașinilor de mărire echipate cu lămpi de tungsten.

METODE PENTRU CONTROL MAI FIN

Tehnica luminii mixte. Un control mai fin al contrastului poate fi obținut cu Multigrade prin utilizarea luminii mixte cu expunere parțial prin filtrul de contrast ridicat și parțial fără niciun filtru. Următoarea este o sugestie pentru a face acest lucru. Mai întâi faceți amprente benzi de testare

fără filtru pentru a găsi timpul necesar pentru a imprima tonurile medii ale negativului pentru a corecta adâncimea. Apoi utilizați următorul tabel pentru a aloca timpii porțiunilor filtrate și nefiltrate ale expunerii ulterioare la lumină mixtă. Unitatea de timp din tabel este o zecime din timpul necesar pentru a face imprimarea de test deja menționată.

Timpi relativi de expunere Contrastul aparent de

Fără umplutură Filtru de contrast ridicat hârtia
IO   0Nety moale
8   6 Moale
6   12 Moale spre mediu
4   i8 Mediu
2   24 Mediu spre greu
O   3° Tare

Filtrul de contrast ridicat (montat pe carton) se poate obține separat pentru această tehnică.

FILTRU INEL ÎN LENTILA DE MĂRIRE. O metodă convenabilă de aplicare a principiului descris în ultimul paragraf este utilizarea unui filtru inelar în lentila aparatului de mărire.

Pentru aceasta, utilizatorul ar trebui să facă o gaură în centrul unui cerc al filtrului standard de contrast ridicat. Orificiul trebuie să fie egal ca diametru cu cea mai mică deschidere a obiectivului. Apoi, filtrul trebuie introdus între componentele lentilei, astfel încât să se afle aproape de diafragmă. Cu lentila complet oprită, lumina folosită la mărire va fi astfel nefiltrată. Pe măsură ce diafragma este deschisă, din ce în ce mai multă lumină care ajunge la șevalet va fi modificată de filtru. O cantitate mică de lucru experimental cu aparatul de mărire astfel montat va oferi informațiile necesare pentru a realiza o diagramă de lucru care să arate contrastul rezultat din fiecare setare a diafragmei. Cercurile filtrului de contrast ridicat (nemontate) pot fi obținute pentru această tehnică.

Dacă expunerile cu un filtru eut așa cum este descris mai sus sunt prea lungi, orificiul central poate fi făcut ceva mai mare, în detrimentul unei pierderi a controlului contrastului la capătul cu contrast ridicat al scalei.

controlul local al contrastului. Unele subiecte cuprind două regiuni distincte de luminozitate și rezultă în negative, care sunt adesea foarte greu de imprimat. De exemplu, elementele negative ale peisajului conțin frecvent o zonă de nor și cer care este densă și dură, în timp ce redarea detaliilor din prim-plan este atât subțire, cât și moale. Când un astfel de negativ este tipărit la o adâncime suficientă pentru a înregistra norii, primul plan este deja atât de puternic expus încât ascunde majoritatea detaliilor. Modul obișnuit de tipărire a negativelor de acest fel este printr-o anumită metodă de umbrire locală, dar cu Multigrade este posibil să se obțină rezultate mai bune combinând acest lucru cu o variantă ușoară a tehnicii de lumină mixtă doar

descrise, ținând astfel cont de diferența de contrast dintre zonele subțiri și cele dense ale negativelor.

În primul rând, întreaga coală de hârtie este expusă prin umplutura cu contrast ridicat la un astfel de exterior încât primul plan este de

adâncimea corectă; această expunere este apoi urmată de o expunere la lumină albă (nefiltrată) numai a cerului, timp în care imprimarea ulterioară a primului plan este împiedicată de umbrirea locală. În cazul în care contrastul cerului nu este suficient pentru a garanta utilizarea Multigrade la cea mai blândă, umplutura cu contrast scăzut poate fi folosit pentru a doua expunere, dacă se dorește.

CUM SĂ TRAȚEȚI CU negativele EXTREM DE MOALE ȘI Extrem de dure. Un anumit control este posibil în dezvoltare. Timpii scurti de dezvoltare duc la un contrast ușor crescut și timpii de dezvoltare lungi la contrastul ușor scăzut. Acest comportament, care este inversul experienței cu hârtiile de mărire obișnuite, rezultă din natura specială a emulsiunii Multigrade. Henee, pentru a imprima din negative foarte subțiri sau alte negative cu contrast foarte scăzut, utilizați filtrul Contrast ridicat, oferiți o expunere destul de completă și restricționați dezvoltarea la aproximativ i| minute la 68 F. (20 C.). Pentru negative foarte contrastante, oferă o expunere destul de scurtă fără filtru și prelungește dezvoltarea la aproximativ 3 minute.

ILUMINANT

Hârtia multigrad este destinată a fi utilizată cu lămpi cu filament de wolfram. Totuși, va funcționa și cu lumină albă catodică rece, dar timpii de expunere sunt apoi mai influențați de filtre (factorii de expunere sunt aproximativ J pentru contrastul scăzut, 1 pentru contrastul mediu și aproximativ 3 pentru contrastul ridicat) . filtru) și se poate dovedi destul de lung în anumite circumstanțe. Cu excepția filtrului de contrast ridicat, care dă rezultate similare cu ambele forme de iluminare, contrastul la utilizarea luminii cu catod rece este mai mic decât în cazul luminii cu tungsten.

ÎNTREȚINEREA FILTRELOR

Păstrați filtrele fără praf. Utilizați o perie moale din păr de cămilă pentru a curăța praful, astfel încât să evitați zgârierea. Filtrele pot fi șters ușor cu o cârpă moale umedă; aveți grijă să nu lăsați să se formeze picături de apă la suprafață. Dacă vreun filtru este uzat în așa măsură încât calitatea imaginii este afectată, acesta trebuie aruncat. Filtrele individuale de schimb pot fi achiziționate.

SUPORT FILTRE MULTIGRAD

Este disponibil un suport special pentru ținerea filtrelor multigrade sub lentila aparatului de mărire. Acest lucru lasă ambele mâini libere pentru controlul măririi. Suportul este reglabil pentru a se potrivi majorității aparatelor de mărire verticale care au o coloană tubulară.

3»

regretatul Sir Thomas Jaffrey, Bt. Fotografie de r. Gordon Wilson, frps.

Terminarea Emargementului

Dacă negativul a fost pregătit pentru tipărire așa cum este sugerat la pagina 20, iar obiectivul, condensatorul, negativul etc. au fost curățați de praf înainte de utilizare, nu va fi necesară nicio lucrare manuală extinsă la mărire. Petele, totuși, apar ocazional în spițe de măsuri preventive, așa că este bine să știți cum să le faceți față atunci când apar.

Pentru petele albe care sunt în general cauzate de praf, un N0. 1 sau N0. Sunt necesare 2 perii din păr sable și vopsea acuarelă de bună calitate, care să se potrivească cu culoarea imprimării. Culoarea trebuie să fie de consistență destul de rigidă și pensula să se rotească în ea până se obține o vârf foarte fină. Culoarea este apoi aplicată ușor în centrul petei și prelucrată spre exterior pentru a se potrivi cu zona înconjurătoare, folosind o tehnică „stipple”. Majoritatea suprafețelor vor prelua vopseaua cu succes, dar acolo unde este prezentă grăsime, aplicarea puțină pudră de piatră ponce pe vată va trece peste această dificultate.

La suprafețele lucioase, dar și cele cu o ușoară strălucire, este necesar să adăugați o urmă de gumă culorii pentru a o face să adere la suprafața de imprimare sau să folosiți setul de Ilford Glossy Retouching Colours.

Petele negre necesită tratament diferit. Acestea trebuie îndepărtate cu un cuțit de retuș ascuțit. Cuțitul trebuie ținut aproape vertical și suprafața răzuită ușor puțin pe rând, având grijă să nu îndepărtați emulsia. După ce pata a fost luată pe zona afectată, se asortează cu acuarelă în același mod ca pentru petele albe.

Nu încercați să „cuțiți” o imprimare bună înainte de a fi exersat puțin. Încearcă-ți mâna pe un imprimeu aruncat și obișnuiește-te să mânuiești cuțitul.

TUNDEREA

Tăierea se realizează cel mai satisfăcător cu ajutorul unui aparat de tuns birou sau ghilotină, dar imprimarea poate fi, de asemenea, tăiată așezându-l cu fața în sus pe o foaie de sticlă și tăindu-l cu un brici ascuțit sau cu un brici, ghidat de o margine dreaptă; sau o formă de tăiere a sticlei de dimensiunea necesară este plasată în poziție pe imprimare, iar marginile sunt îndepărtate. Trebuie acordată atenție cuvenită compoziției imaginii.

MO UNTI NG

Procesul de montare uscată, folosind țesut adeziv shellac, este de preferat, deoarece cu această metodă nu există nicio îngroșare a monturii. O bucată de șervețel, puțin mai mare decât imprimeul, este plasată peste spatele imprimeului și „touchée! jos' cu un fier de fixare încălzit (o lingură sau un articol similar, de exemplu) ici și colo, suficient pentru a-l menține în poziție. Țesutul se va adera cu ușurință dacă căldura este corectă, dar dacă fierul de fixare este prea fierbinte, țesutul se va scordi și își va pierde proprietățile adezive.

Imprimeul, cu șervețel atașat. este acum tăiată cu grijă la dimensiunea necesară și este gata pentru a fi atins pe suport. Așezați imprimarea în poziția corectă pe suport și, în timp ce țineți ferm, ridicați un colț (fără a ridica șervețele) și „atingeți" din nou șervețele, de data aceasta pe suport. Repetați cu fiecare dintre colțuri pe rând.

Acum este necesar să aplicați presiune și căldură pe imprimeu pentru a topi șelac-ul în țesut și pentru a-l face să adere atât la imprimare, cât și la montare. Este puțin probabil ca muncitorul obișnuit să aibă instalată o presă de montare uscată adecvată, dar un fier de călcat fiat obișnuit cu încălzire electrică sau cu gaz poate fi folosit cu succes. O bucată de hârtie subțire și netedă ar trebui să fie

„Atingerea" imprimării pe suport cu un fier de fixare încălzit.

Folosind un fier de călcat uscat și încălzit electric pentru atașarea imprimării pe suport. Observați foaia de hârtie proiectantă dintre fier și imprimeu.

interpus între fier și imprimeu și fierul a apăsat destul de puternic pe porțiuni succesive ale imprimării până când întregul aderă. Temperatura fierului de călcat este importantă. Începătorii ar trebui să experimenteze mai întâi cu câteva printuri deșeuri pentru a-și face o idee despre linia necesară înainte de a încerca să monteze o imprimare importantă. O temperatură de I40°-I50°F. este recomandat; dacă fierul de călcat este prea fierbinte, amprenta poate fi pârjolită și poate prezenta urme de arsuri; dacă este prea rece nu va topi țesutul.

Acolo unde montarea uscată este impracticabilă, este destul de satisfăcător să se folosească o soluție obișnuită de montare, pastă de amidon sau cauciuc. Acest lucru trebuie frecat bine pe spatele imprimeului, care este apoi montat pe card subțire cu margini foarte mici. Uscați sub presiune, tăiați marginile și montați pe suportul final prin ceea ce se numește „tipping-in". Acest lucru se face prin aplicarea unui adeziv (cum ar fi Seccotine sau soluție de cauciuc) numai pe marginea superioară și apăsând bine în contact.

..o

Pregătirea tipăririi expoziției

CONTROL LA MĂRIRE

Este posibil să exercitați o mare măsură de control în mărire. Dacă este de dorit, s-a dezbătut de mulți ani și nu este în provincia noastră să fie de partea nici una dintre părți. O școală susține că o fotografie ar trebui să înfățișeze un fapt, indiferent dacă este interesant sau nu, în funcție de „ochiul care vede" al fotografului. Cealaltă școală susține că fotograful are dreptul prin manipulare sau control să transforme reprezentarea faptică pentru a se conforma mai

strâns ideilor sau gusturilor sale estetice. Cu toate acestea, controlul este posibil, iar scopul nostru este de a ilustra procedura.

Controlul în forma sa cea mai simplă este imprimarea anumitor părți ale măririi prin expunere crescută sau reținerea altor părți prin intermediul măștilor care scad local expunerea.

Ilustrația de sus de opusă arată o imprimare dreaptă în care umbrele sunt lipsite de detalii, iar norii, deoarece porțiunea de cer este prea densă, nu s-au imprimat.

A doua ilustrație arată efectul controlului și se va vedea că au fost realizate îmbunătățiri considerabile, în primul rând prin scoaterea în evidență a detaliilor umbrei, în al doilea rând prin arătarea formării norilor și în al treilea rând prin accentuarea efectului distanței. Următoarele note și ilustrații vor explica metoda de procedură.

(ï) detaliu în umbră. Imprimeul a fost expus pentru tot timpul, cu excepția zonelor de umbră, care au fost reținute pentru o parte din timp prin intermediul „dodgers", adică cartonașe opace care se modelează și se atașează la mânerele de sârmă. Dodgers au fost ținuți între doi și trei inci deasupra imprimării și s-au deplasat încet peste porțiunea umbră a imprimării.

(2)   nori. O gaură, care se aproximează ca formă a porțiunii de cer, a fost ruptă într-o bucată de hârtie neagră care a fost interpusă între lentilă și imagine și a fost oferită o expunere suplimentară pentru zona cerului.

(3)   distanță. După ce s-a ocupat de cele de mai sus, a fost acordată o expunere suplimentară primului plan, restul imaginii fiind acoperit de un card opac.

Cantitatea de expunere suplimentară necesară pentru (2) și (3) poate fi stabilită numai prin încercare și eroare până când judecata este suficient de bună pentru a estima puterea diferitelor densități negative.

37

Arătând mâinile folosite pentru umbrirea locală în timpul măririi.

38

NOTĂ IMPORTANTĂ

Când utilizați „dodgers" pentru umbrire și alte dispozitive pentru imprimare, asigurați-vă că acestea sunt ușor mișcate în timpul expunerii, deoarece altfel se va forma o ondină tare care va distruge imaginea. În absența „dodgers", mâinile și degetele pot fi folosite pentru a produce o varietate de forme și pot răspunde admirabil în acest scop, dar țineți mâinile departe de lentilă pentru a preveni condensul care va da naștere la lipsă de claritate.

PORTRETE

Subiectele portret necesită rareori un tratament atât de elaborat, dar acolo unde apar zone conflictuale sau care distrag atenția, acestea pot fi întunecate sau luminate după cum este necesar, reținând sau oferind expunere suplimentară părților în cauză. Evidențierile incomode din fundal pot prezenta unele dificultăți, dar pot fi exagerate prin expunerea suplimentară făcută printr-o gaură din centrul unei bucăți de carton. Cardul este ținut între lentilă și hârtie, forma găurii coincid cu zona pentru a primi o expunere suplimentară. În cazuri extreme, o lanternă mică de mână prevăzută cu un coron de hârtie poate fi utilizată pentru a proiecta un mic fascicul de lumină pe hârtie și pentru a aburi zona în cauză.

Portretele pot fi adesea îmbunătățite prin metoda „Vigneta întunecată" care, prin întunecarea colțurilor imprimării, concentrează atenția asupra părții importante. Această metodă necesită utilizarea unei măști, aproximativ de la o bucată de hârtie opacă la forma imaginii. Întregul negativ este mai întâi expus în mod normal și apoi o expunere suplimentară, după cum este necesar, este dată cu porțiunea de imagine protejată de mască.

Difuzarea ușoară a imaginii este cea mai atractivă, în special în cazul portretelor de femei. și acest lucru poate fi obținut folosind un difuzor de șifon. Acest dispozitiv util se realizează tăind o gaură sau pătrat într-o bucată de carton și prinzând peste ea o bucată de șifon închis la culoare. Acesta este ținut aproape de obiectiv în aproximativ două treimi din expunerea completă, iar restul de expunere este finalizat cu obiectivul descoperit. Perioada de difuzie este guvernată în mare măsură de gradul de lărgire; mărirea mică necesită o perioadă mai lungă și mărirea mai mare o perioadă mai scurtă. Șifonul are, de asemenea, proprietatea de a reduce orice efect „granulat" al imaginii.

39

Combinaţie

Imprimare

Cele două ilustrații mici, din negative separate, au fost combinate! în timpul măririi pentru a face plăcuta pie-ture de mai jos. Observați că alegerea atentă a cloudscapc se armonizează și accentuează liniștea scenei de iarnă.

Metoda de a realiza astfel de combinații încântătoare este descrisă în acest capitol.

40

Imprimare combinată

Multe poze de peisaj sunt stricate fie de absența totală a norilor, fie de formațiunile de nori care nu se armonizează cu compoziția generală a primului plan. Astfel de imagini pot fi adesea îmbunătățite considerabil prin adăugarea unui cloudscape adecvat dintr-un alt negativ.

Lucrătorul pictural cu experiență este conștient de marile posibilități din acest proces și are de obicei o colecție de negative a norilor atât formațiuni spectaculoase, cât și subtire. Deci, ori de câte ori observați un cloudscape interesant, fotografiați-l; cu siguranță îi vei găsi o întrebuințare. (Vezi ilustrațiile de la paginile 42 și 43 care arată formațiuni interesante de nori.)

FACEREA NEGATIVULUI CLOUD

Plăcile Ilford Selochrome sau filmele cu filtru Alpha sunt recomandate pentru toate imaginile cu nori, cu excepția apusurilor, pentru care materialul pancromatic fără filtru este preferabil datorită sensibilității sale la roșu. Este indicat să includeți o porțiune din peisaj și să urmăriți un negativ destul de subțire, plin de detalii. Prin urmare, supraexpunerea trebuie evitată și dezvoltarea redusă la aproximativ două treimi din timpul normal. Ca un ghid aproximativ, un nor cumulus luminos vara ar necesita 1 sec. la f 22 pe Selochrome cu filtru Alpha. Dacă sunt folosite plăci, acestea ar trebui să fie susținute și un parasolar pentru obiectiv este întotdeauna esențial.

Înainte de a selecta negativul de tip nor care urmează să fie tipărit, trebuie avut în vedere următorii factori importanți: norii trebuie să fie luminați din aceeași direcție ca primul plan; iluminarea difuză în prim-plan implică nori încețoși sau lanuși; iluminarea puternică din prim-plan nu ar trebui să fie niciodată combinată cu corona elTect produsă atunci când soarele este ascuns de norii înclinați; cu alte cuvinte evită orice aparență de incongruență.

PROCEDURĂ

Mai întâi, asigurați-vă că partea de cer a negativului peisajului este suficient de densă pentru a preveni imprimarea în timpul expunerii primului plan. Dacă nu, poate fi protejat local cu mâna.

Plasați negativul de peisaj în aparat de mărire și focalizați imaginea la dimensiunea dorită. Folosiți o bucată de hârtie veche pentru a vă concentra și, în sfârșit,

Unele tipice

efecte de nor

fixați suportul pentru hârtie pe placa de mărire. Tăiați în benzi o coală de hârtie care urmează să fie utilizată și expuneți o bandă plasată pe o parte tipică a imaginii. După dezvoltare, fixare și clătire, această bandă este examinată la lumină albă și se evaluează expunerea corectă. Acum faceți o expunere directă pe o foaie de hârtie de dimensiune completă pentru a afla ce control este necesar pentru a face imprimarea finală. După ce aceste informații au fost obținute dintr-o inspecție a imprimării „de test”, aceasta trebuie spălată și

șters, deoarece are o funcție suplimentară de îndeplinit, și anume aceea de a acționa ca o suprafață de focalizare pe care, într-o etapă ulterioară, imaginea nor este plasată. Se realizează acum o a doua imprimare completă, din nou pe o foaie de hârtie de dimensiune completă, efectuând toate controalele care s-au găsit necesare la prima mărire. De foarte multe ori, o parte esențială a acestui control constă în protejarea zonei cerului pentru a o menține „curată” și gata să primească norii. Fiind mulțumit că controlul este perfect, continuați să expuneți (dar nu să dezvoltați). Marcați imprimeul pe spate cu litera „T” pentru partea de sus imediat după expunere, pentru a preveni confuzia cu privire la direcția corectă în sus atunci când adăugați norii. Negativul peisaj este acum eliminat din aparat de mărire și este înlocuit cu negativul de nor ales, care este concentrat asupra primului test de imprimare (umed). Așezați imaginea cu mare grijă și fixați din nou suportul pentru hârtie. Mărirea umedă este apoi îndepărtată și o bandă de test este expusă peste o parte tipică a imaginii nor. Acesta este dezvoltat în aceleași condiții ca și testul peisajului și se evaluează expunerea la cer.

Imprimarea peisaj expus este acum asezata in suportul pentru hartie, iar expunerea se face, ecranand partea ocupata de peisaj cu o foaie de carton. Liniile exacte ale orizontului pot fi indicate prin semne făcute anterior pe suportul pentru hârtie. Trebuie avut grijă ca scutul de carton să fie ținut la aproximativ un inch de hârtie și să fie mișcat ușor pentru a evita o linie dură. Imprimarea finală va indica dacă este necesar orice control al norilor, deoarece uneori se întâmplă ca partea superioară a porțiunii de nor să necesite mai multă expunere decât partea inferioară. Dacă acesta este cazul, trebuie expusă o altă foaie de hârtie, mai întâi negativului peisajului și apoi norilor, folosind orice control suplimentar este necesar. Pot apărea erori în această ecranare, rezultând un efect de „halo” la orizont. Acest lucru este remediat permițând părților inferioare ale norului să se suprapună peisajului. Rareori este necesar să se protejeze părți ale peisajului care ies în afara cerului, cu excepția cazului în care sunt de un ton deschis. Ca regulă generală, norii pot fi imprimați peste copaci, deoarece copacii sunt de obicei cele mai întunecate porțiuni ale imaginii, deși se pot face multe prin „plasarea” norului negativ, astfel încât o porțiune ușoară să vină peste obiectele ușoare.

Prezentare

Această ultimă fază a producției tipărite este mai importantă decât se crede în general. Frumoasa compoziție și excelența tehnică pot fi afectate de atenția insuficientă la detaliile suprafeței hârtiei, spațiul de margine, poziția de imprimare și afișarea și caracterul titlului. Fiecare dintre aceste detalii ar trebui să fie îndreptată spre îmbunătățirea compoziției și a atmosferei generale a imaginii, astfel încât întreaga lucrare să fie în deplină armonie.

ALEGEREA HÂRTIEI DE TIPARARE

Înainte de a face mărirea finală, alegeți o hârtie, atât din punct de vedere al culorii de bază, cât și al texturii suprafeței, care va ajuta la transmiterea caracterului imaginii. Consultați lista de lucrări de

la paginile 8 și 9 și albumul de exemplare din buzunarul din spatele cărții.

Ca un ghid mediu, se poate accepta că hârtiile crem dau în mod natural impresia de căldură și prietenie; calități care pot fi subliniate în continuare prin tonifiere. În mod similar, o bază albă poate fi folosită pentru a simula răceala și delicatețea.

Textura suprafeței poate fi, de asemenea, făcută să joace un rol important în păstrarea caracterului unei imagini. Suprafețele netede trebuie alese acolo unde sunt prezente detalii delicate sau valori tonale, în timp ce suprafețele mai aspre ar trebui folosite pentru a accentua efectele de duritate sau de masă.

ALEGEREA MONTULUI

Monturile trebuie să fie de aceeași culoare ca hârtia de mărire, dar de o nuanță puțin mai deschisă; de exemplu, hârtie crem, suport crem pal; hârtie albă, montură albă. O hârtie netedă apare cel mai bine pe o montură netedă și invers.

POZIȚIONAREA IMAGINEI

Este imposibil să stabiliți reguli rigide pentru poziționarea imaginii pe suport, deoarece aceasta este în mare măsură o expresie a gustului personal, dar anumite principii general acceptate vor servi drept ghid.

Imprimarea nu trebuie niciodată plasată exact la jumătatea distanței dintre marginile de sus și de jos ale suportului. Ar trebui să existe întotdeauna mai mult spațiu sub imprimare decât deasupra acesteia, altfel va părea prea aproape

Fotografie br jo 11 xana ms. aib p.

bottonii muntelui. „Margini egale de sus și laturi și dublați partea de sus la bottoni”, este o maximă bună la care să lucrați. La fel de satisfăcătoare sunt proporțiile: Top, ij; Laturile, i ; Jos, 2.

Marginile de ambele părți ar trebui să fie de obicei egale, cu excepția cazului în care afișarea decentrată ajută la compoziția imaginii; caz în care, titlul ar trebui să fie oiT-centre pentru a se opune și a echilibra acest efect.

Imprimările pătrate ar trebui de obicei montate mai mult deasupra centrului vertical decât imprimările verticale.

Imprimeurile în formă de peisaj pot fi montate fie pe suporturi orizontale, fie pe verticale, amintindu-ne că un suport vertical pare să limiteze părțile laterale ale imaginii mai mult decât o montură orizontală.

În cele din urmă, judecata personală poate fi întărită prin studierea stilurilor de montare în ferestrele dealerilor de artă și la expoziții picturale de tot felul.

NUNCĂRI DE BORDAR

O practică obișnuită și foarte eficientă este interpunerea unui surround colorat între imagine și suport. Această nuanță de margine este o foaie de țesut, mai întunecată decât montura și mai deschisă decât culoarea generală a imaginii, care este tăiată puțin mai mare decât zona imaginii. Scopul său este de a reduce contrastul dintre imagine și montură, dar nu ar trebui să fie niciodată atât de obstructiv încât să distragă atenția de la imaginea în sine.

O chenar alternativă poate fi realizată prin trasarea unei linii subțiri de creion pe toată marginea imprimării. Spațiul dintre această linie și imprimare va varia în funcție de subiectul și stilul de montare.

MARCAREA PLACEI

Un chenar marcat cu plăcuțe este o zonă ușor scufundată care înconjoară imprimarea, care este foarte distinctă pentru unele tipuri de imagini.

Dacă sunt disponibile unele mijloace de aplicare a unei presiuni destul de puternice, cum ar fi o presă de montare uscată, tipărire de modă veche sau chiar un mangle, merită să faceți un dispozitiv de marcare a plăcii după modelul următor.

Sunt necesare două foi de carton subțire și dur, dimensiunea suportului urmând să fie marcată pe placă. Dintr-o coală, tăiați cu un răzor ascuțit o zonă mai mare decât dimensiunea de imprimare utilizată și în poziția pe care o va ocupa imprimarea pe suport. Secțiunea interioară este îndepărtată și tăiată foarte puțin mai mic pe toate cele patru laturi și lipită ferm de a doua foaie mare într-o astfel de poziție încât să se potrivească perfect în deschiderea cardului de sus atunci când cele două sunt așezate împreună. În cele din urmă, cele două cărți sunt articulate lejer (astfel încât suportul să se afle confortabil între ele) folosind o lungime de bandă adezivă de in.

Pentru a marca suportul, introduceți-l în folderul cu balamale și aplicați presiune.

47

De multe ori este de dorit să adăugați un titlu imaginii, nu numai pentru că oferă o notă finală, ci și pentru că poate ajuta la transmiterea spectatorului starea de spirit care l-a activat pe fotograf în timpul producției sale. Rezultă, așadar, că titlul trebuie să îndeplinească anumite cerințe. Trebuie să fie adecvat și la obiect și cât mai succint posibil; trebuie sa fie bine desenat si pozitionat cu grija.

Ar trebui să se acorde o atenție deosebită alegerii titlului. Evitați platitudinile și afirmațiile chel de fapt evident; încercați să potriviți starea de spirit a titlului cu cea a imaginii ca exemplu

extrem, nu folosiți niciodată un titlu plin de umor pe un subiect serios; vizează originalitatea, dar acolo unde aceasta nu reușește, citatele poetice sau în proză sunt adesea eficiente.

DESENAREA TITLULUI

Este necesară o anumită practică pentru producerea unor litere satisfăcătoare, dar rezultatele vor justifica mai mult decât efortul. Următoarele indicii, totuși. va ajuta la minimizarea oboselii încercărilor și erorilor.

1 Reguli întotdeauna liniile directoare pentru litere; literele mici ar trebui să aibă aproximativ o treime până la jumătate din înălțimea lui capitais.

2 Toate literele ar trebui să fie „despre” ușor înainte de a încerca completarea.

3 Când desenați litere drepte, asigurați-vă că acestea sunt cu adevărat drepte.

4 Cursivele ar trebui să se încline la un unghi de aproximativ 75 . Liniile de ghidare la acest unghi trebuie trasate slab pentru a menține panta constantă.

5 Spațierea literelor este importantă; spațierea egală a capitalului nu este ideală, de exemplu, literele „deschise” precum A, F, J, L, T, necesită mai puțină spațiere decât literele mai „solide” M, B, D etc.

6 Căpitanii rotunji precum G, G, O ar trebui să pătrundă foarte ușor peste liniile directoare pentru a depăși iluzia micimii.

7 Un titlu lung apare mai lizibil în capitais și litere mici decât atunci când este scris în întregime în capitais.

8 Litere solide oferă greutate și stabilitate.

9 Literele conturate oferă delicatețe și lejeritate.

10 Cursive sugerează mișcare și ritm.

11 Trazele groase și subțiri ale scrisului cu mâna rotundă sau în scris sunt cel mai bine obținute folosind un vârf de „daltă” la creion sau cu pixuri cu litere, care pot fi obținute în diferite dimensiuni.

Stilurile de litere vor varia în funcție de tipul de imagine, de gustul lucrătorului și de capacitatea sa, dar mai multe stiluri reprezentative și ușor de desenat sunt ilustrate vizavi.

Titlurile nu trebuie să apară întotdeauna sub mărire; acestea sunt uneori foarte eficiente atunci când sunt desenate în interiorul zonei imaginii, dar această practică ar trebui folosită cu prudență și discreție.

ABC DE Eθ HIJ K L ivi NOOSTUVWXY

tía. Bb Ge.Pd. Ee.FF, Gg,

Hh.Ii.Jj,Kk.Ll9ttm,9ln.

Co. Fp. Qcj.Rf. Ss.Tt .11 II. W \\'V \ < Ni |, Zz.

Un alfabet construit în întregime din curbe de busolă și linii riglate. Împărțiți înălțimea literelor în patru părți egale și utilizați punctul busolei de pe aceste linii directoare pentru a descrie toate curbele.

Acest alfabet este ușor de stăpânit și ar trebui să fie desenat cu un ascuțit pcncil până la un vârf de daltă sau cu pixuri speciale rotunde pentru litere de mână. Suprafața fiat a stiloului sau a creionului trebuie menținută la aproximativ 45 de grade față de liniile de ghidare, asigurând astfel o grosime a cuptorului la toate cursele în jos.

Un alfabet cu mâna liberă, care poate fi variat pentru a oferi un spațiu complet expresiei individuale a stilului.

iШШСШЗШТIП

0PQRSTUVUJXY7

Un alt alfabet ale cărui curbe sunt desenate cu o busolă, dar în acest caz înălțimea literelor este împărțită în trei părți egale.

AaBb. Cc.DdbeH GgHhli. diPl L iMm.Nn. OoPp. Qp ArSsiti/u. Vv. wWAxYìj.Pz.

Un alfabet italic cu mână liberă. Este important ca panta să rămână constantă pe tot parcursul și liniile de ghidare să fie reglate la intervale regulate la un unghi de aproximativ 75 de grade sau 80 de grade, folosind un tempiale plasat pe linia de bază.

49

Dezvoltatori recomandați pentru Ilford Papers

DEZVOLTATOR PFP

Un dezvoltator de fenidonă-hidrochinonă pentru utilizare cu hârtii de mărire și de contact. PFP este ambalat sub formă de pulbere pentru a alcătui o soluție stoc concentrată care este diluată la dublul volumului său pentru dezvoltarea hârtiei de mărire. Pentru hârtiile de contact, soluția stoc este utilizată nediluată. PFP este, de asemenea, potrivit pentru utilizare cu folii și plăci.

DEZVOLTATOR UNIVERSAL PQ

Un dezvoltator lichid concentrat realizat cu o formulă de hidro-chinonă cu fenidonă (Regd.), care este recomandat pentru utilizare cu hârtie și, de asemenea, cu filme și plăci. Nu conține metol sau alcali

caustici și există o tendință mai mică de a se pete pe degete și haine și o libertate mult mai mare de dermatită. Furnizat sub formă de soluție stoc concentrată care trebuie diluată după cum urmează:

Hârtii de mărire . ,

Filme și farfurii (vase) adăugați 1 parte la 9 părți apă Hârtiile de contact adăugați o parte la 5 părți apă.

Filmele și plăcile (rezervor) adaugă 1 parte la 19 părți apă.

Fixare recomandate pentru hârtiile Ilford

IF-2 SĂRURI HIPO FIXANTE ACIDE

O soluție de fixare acidă potrivită pentru utilizare cu toate materialele. Furnizat sub formă de pulbere.

HYPAM FIXER ȘI întăritor

O soluție de fixare rapidă Ilford care conține tiosulfat de amoniu, furnizată într-o formă lichidă foarte concentrată. Folosind Hypam, hârtiile sunt reparate în aproximativ 30 de secunde. Pentru utilizare, o parte din soluția stoc este diluată la patru ori volumul său.

Când este necesară și întărirea emulsiei, Hypam Hardener trebuie adăugat la Hypam Fixer în proporție de 1 oz. la fiecare 40 oz. de fixei' preparate şi materialele scufundate timp de 3 până la 5 minute.

NB- Hypam Hardener trebuie utilizat numai cu Hypam Fixer -niciodată singur, sau cu alte băi de fixare.

Greutati si masuri

GREUTĂȚI

UNITATE DE AVOIRDUPOIS BRITISH ï dram =27-4 boabe

16 drams == 1 uncie

J uncie = 109 boabe

I uncie = 219 boabe

ï uncie = 437*5 boabe

16 uncii = ï liră

ï lira = 7000 de boabe

RAPORTURI DE CONVERSIE

ÎNTRE BRITANICI ŞI

UNITATI METRICE

GREUTĂȚI ï cereale ï dram ï uncie ï lire ï grame

UNITATI METRICE

1000 miligrame = 1 gram looograme = 1 kilogram

= 64-8 miligrame

= ï -77 grame

= 28*4 grame

= 453'θ grame

= 15'43 boabe

= 5-6432 dram

= 0-0352 uncii

MA ASIGURA

UNITATE LICHIDE IMPERIAL

ï dram fluid

8 drame lichide ï uncie lichide

20 de uncii fluide

2 halbe

4 litri

ï lmp. galon (ï uncie lichide

- 60 minime = ï uncie fluide = 480 minime = I pint = ï quart — ï lmp. galon 160 uncii fluide de apă cântăresc 1

MĂSURI ï dram lichid ï uncie fluide i halbă ï galon

ï cm cubi.

ï litru

— 3'55 cmc.

= 28-4 cm cubi.

— 568-2 cmc.

= 4^546 litri

= i6'9 minime

= 0-282 drame fluide

— o-0353 oz fluid.

= 35î uncii fluide

(aproximativ.)

uncie

ï galon de apă cântărește 10 lire ï piciorul cub de apă cântărește 62 - 271b.)

UNITATI METRICE

ï cm cubi. — ï mililitru 1000 cm cubi. = ï litru

MĂSURI AMERICANE

În SUA măsura lichidului este diferită.

ï uncie fluide = 29-6 cm cubi.

ï halbă - 16 uncii lichide = 473-ï

cm cubi.

ï galon = 128 uncii fluide = 3-785

litri

Scale de temperatură

Pentru a acoperi centigrade la Fahrenheit: înmulțiți cu V și apoi adăugați 32.

Pentru a acoperi Fahrenheit în centigrade: scădeți 32 și apoi înmulțiți cu f-

ILFORD LIMITED - ILFORD ' LONDRA

P & E/E55/PLH

Tipărit în Anglia

SPECIMEN SUPRAFEȚE Ol·

Bromură · Plastika · Contact

și lucrări multigrade

Surfo ce

ILFORD PLASTIKA

Alb lucios

Alb Stipple Granulat Jumătate Mat

raion alb

Crem Granulat Jumătate Mat

CONTACT ILFORD

Lucios

BROMURUL ILFORD

ILFORD MULTIGRAD

Lucios

Semi Mat

Velvet Stipple

Lustru aspru

Lucios

Velvet Stipple

Greutate   Cor 'rost Grade
      1 Soft2 Normal3 Greu
sw   Al.A2.AJ.
DW   Al.KA2.KA3.K
DW   El.KE2.KE3.K
DW   Fl.KF2.KF3.K
DW   Gl.KG2.KG3.K
DW   TI.KT2.KT3.K
SW   Cl.IPC2.IPC3.IP
      234
      NormalHardExtra greu
SW   B2 IPB3. IPB4. IP
DW   B2. IKB3. IKB4. IK
DW   B2.24KB3 24KB4.24K
SW   B2.26PB3.26PB4 26P
DW   B2.26KB3.26KB4 26K
DW   B2.33KB3.33K—
IP   SWMG
DWMG.IK
DW   *1G.26K

Modul în Engfand

SEMI MATT

STIPPLE DE catifea

ILFORD

MG.1K

MULTIGRAD

LUCIOARE Y

LUCIOS

ILFORD

MG.26K

MULTIGRAD

STIPPLE DE catifea

i % ì

n Ж

. 4 >

э ?

K ИA

• ' · , '. f » · ' · í , í . «, 1 LF SAU D
G.2K WH/TE RAZON
PLAST 1 K A f · J· ,i _

■i

F.2K

GRANUTATE

JUMĂTATE MAT

PLASTIKA

ILFORD

A .2

PLASTIKA

ALB LUCIOS

E.2K

STIPPLE ALBE

PLASTIKA

1

L

CREMĂ GRANUTATE

JUMĂTATE MAT